

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Biblioteka Jagiellońska

Kraków, ul. Św. Anny 12.

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Pismo polityczne, społeczne, rolnicze i oświatowe. — Wychodzi każdy czwardek z datą niedzieli.

Prenumerata na kwartał 2-50 zł.

— Konto Polskiej Poczty Kasy Oszczędności Nr. 148.338. —

Wydawca: Okręgowy Komitet P. P. S. w Białej.

Numer pojed.
wszędzie

20 groszy

Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej

Biała, ul. Komorowska 4.

Nr. telefonu 1055.

Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.

Nr. 16.

Biała, dnia 21 kwietnia 1929 r.

Rok XII.

Sąd okręgowy Wydział V.
Wadowice, dnia 1 czerwca 1928.
Lcz. Pr. V. 4-28 19.

Wyrok.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy w Wadowicach jako Trybunał prawowy w sprawie karnej Stanisława Kuźmy o występki z § 487, 488, 491 uk. po odbytej ustnej rozprawie w obecności Prokuratora przy tutejszym sądzie a w nieobecności oskarżonego zastąpionego przy rozprawie przez pełnom. adw. Dr. Hupperta subst. adw. Dr. Kleinfelda, adw. w Białej na wniosek końcowy Prokuratora orzekł jak następuje:

Stanisław Kuźma,

syn Wincentego i Anny, urodzony dnia 16 kwietnia 1896, w Białej, rel. rzym.-kat., żonatego redaktora odpowiedzialnego czasopisma „Wyzwolenie Społeczne”, zamieszkały w Białej,

winien jest,

że w Białej w numerze 2 czasopisma „Wyzwolenie Społeczne” z dnia 8 stycznia 1928 wydanego w Białej

ogłaszając drukiem artykuł pod tytułem „Policja na usługach kapitalizmu w Węgierskiej Górze”.

a) fałszywie obwinia przodownika policji państw. Stanisława Ostrowskiego, komendanta posterunku pol. państw. w Węgierskiej Górze po nazwisku i znamionach do niego się odnoszących, o przekroczenie dopuszczania się podczas wykonywania swej służby słownej i czynnej zniewagi robotników.

b) ponadto przez rozsiwanie zmyślonych i przekręconych faktów fałszywie obwinia tegoż Stanisława Ostrowskiego o czyny hańbiące i niemoralne które są zdolne w opinii publicznej wzbudzić przeciwko niemu pogardę lub go poniżyć.

c) w końcu tegoż Stanisława Ostrowskiego łżeniem i z ohydzeniem naraził na publiczne pośmiewisko.

Czynami temi dopuścił się występków przeciwko bezpieczeństwu czci z §§ 487, 488, 491 uk. i za to zasądza się go po myśli § 493 zdanie 2 uk. Przy zastosowaniu przepisów z § 267, 266 uk. oraz art. 35 i 42 rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 10 maja 1927 poz. 398 uzupełn. w brzmieniu ogłoszonym dnia 4 stycznia 1928 r. Nr. 1 poz. 1 na karę aresztu przez dni 14 cie

oraz na karę pieniężną w kwocie 200 zł., którą w razie nieściągalności zamienia się na karę aresztu zastępczego przez dalsze 14 cie dni, tudzież na ogłoszenie niniejszego wyroku bezpłatnie w najbliższym numerze czasopisma „Wyzwolenie Społeczne” na naczelnym miejscu, w języku polskim, bez żadnych zmian dodatków i uwag a po myśli § 389 pk. zasądza się go równocześnie na zwrot kosztów postępowania karnego.

Zarazem orzeka się, iż wymienioną wyżej karę 14 dniowego aresztu zawiesza się na przeciąg lat 3ch, a natomiast odmawia się wnioskowi pełnomocnika oskarżonego o warunkowe zawieszenie kary pieniężnej.

W końcu przyznaje się po myśli § 393 pk. Stanisławowi Ostrowskiemu tytułem polikwidowanych przez niego kosztów spowodowanych 2ma rozprawami kwotę 49 zł. 41 gr.

Sąd okręgowy w Wadowicach.

Leon Kurzer

Należyte wygotowanie potwierdza
kierownik kancelarii.

Henryk Otter.

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Ignacy Daszyński, wódz Socjalizmu Polskiego,

w obronie demokracji parlamentarnej, w obronie godności i honoru narodu.

List tow. Ignacego Daszyńskiego do b. Premjera Bartla.

Jak wychowują Polski Parlament? Kilka słów życzliwych uwag o art. p. Prof. Kazimierza Bartla.

Panie Premjerze,

Ponieważ żegnając się z wysokim urzędem nie obf...leś Pan, ani nie obzd...leś polskiego Sejmu, ponieważ nie chcesz „wyć z wilkami” i pławić serce w rozkosznych obrazach zamachów i znęcani się nad przedstawicielami trzydziestomilionowego narodu, wybranymi w powszechnym głosowaniu, pozwól, że temat zapowiadanej przez Ciebie książki o wspomnieniach, z trzech lat ostatnich, wzbogacę następującymi rozważaniami.

*

Stało się zwyczajem w Polsce, że po zamknięciu urzędowym każdej sesji Sejmu, rozpętuje się nad głową Sejmu i wszystkich posłów jakaś orgiastyczna burza obelg, wyzwisk, gróźb, porównań najdzikszych w swoim okrucieństwie. „Zemstą rozkoszuje się na zimno”, angażuje się wszystkie pisma, aby znieważały, znieważały posłów sejmowych, jako zdrajców, łotrów, nierządnic, hebesów, idiotów, gorszych od kryminalistów i t. d. i t. d. Żaden dozorca więzienia, gdzie siedzą osądzeni zbrodniarze, wyrzutki społeczeństwa, nie potrafiłby takimi obelgami traktować nieszczęsnych więźniów, jak się obcuje, ku moralnemu przerażeniu Polaków i obcych, co roku traktuje posłów polskiego Sejmu.

Ponieważ to robią ludzie wielkich zasług, ludzie otoczeni legendą najcudniejszą, jaką około jednostek może osnuć wdzięczność i najgłębszy podziw mas, przeto zapytamy się, co to zjawisko okropne ma oznaczać?

Zdaje mi się, że jest to „teoria”, — straszliwa w swoim rodzaju, — wychowywania parlamentu i narodu polskiego, aby, rzuciwszy wszelką pospolitą, szedł posłusznemu ku najszczytniejszym wyżynom moralnym, aby uchronił się w niepewnej i ciemnej, zawsze groźnej przyszłości, od zguby i utraty niepodległości.

Owe przerażające „wstrząsy” mają wzbudzić i wzruszyć do głębi duszę polską i skierować ją na drogę cnoty.

Tak przynajmniej pojmują te okropności niektórzy Polacy, którzy cieszą się nawet, że innych — „złych obywateli” smagają na pu-

blicznym placu i powiadają, że to dla ich dobra!...

Ma to być dzisiaj podstawa wychowania parlamentu polskiego: obelga, za którą ma przyjść kij, kopanie, bicie, bat świszczący na ulicach i t. d. i t. d. Objawy te mają być najwyższym szczytem patriotycznej, pełnej trosk miłości do narodu, który się — zawsze dla jego dobra — publicznie nazywa „narodem idiotów”, „obcych agentur” i t. p. epitetami.

Historja i psychologia znają taką „miłość”, i ja osobiście nie wiele miałbym w tej sprawie do powiedzenia wobec prac uczonych profesorów, Pańskich kolegów — nie na politechnice jednak, a na innych wydziałach nauk.

Nie mam też zamiaru polemizować z objawami takiej miłości, ale pytam Pana, Panie Premjerze, czy uznaje Pan tę metodę wychowawczą? Czy wychowywałbyś już nie swego syna, ale np. swego psa podobnymi sposobami?

Jako polityk aktualny, może zechce Pan odrzucić rozważania tak ogólnej natury. Przejdę więc do aktualności politycznych.

*

Kiedy Sejm znalazł się przed głosowaniem nad budżetem na rok 1929-30, zjawił się w kuliach wysoki urzędnik polityczny, dyrektor departamentu, i zaklinał posłów-przyjaciół swoich z dwóch stronnictw, aby nie osłabli w owojczyjności i głosowali przeciw budżetowi! Nazwisko tego urzędnika jest znane Panu, jako zwierzchnikowi i szefowi Rządu.

Liczni posłowie „rządowi” głośno zachęcali swoich „nierządowych” kolegów, aby „dla uratowania honoru” głosowali przeciw budżetowi, a za jakimkolwiek „votum nieufności” do Rządu...

W ostatniej chwili klub „rządowy” rozważał konieczność głosowania przeciw budżetowi, i dopiero Pańska interwencja temu przeszkodziła.

A cóż by to było, gdyby parlament był odmówił budżetu Państwu? Nie chciałbym wtedy czytać artykułów prasy „rządowej”, pełnej faryzeuszkowskiego oburzenia na Sejm, na posłów, na ich „zbrodniczą” i „antypaństwową” politykę...

Pchano jednak ten Sejm, aby za wszelką cenę odmówił Państwu budżetu! Co miało być potem? — Nie wiem!

Czy w ten sposób wychowywano Sejm w służbie dla Państwa? W jakim to celu judżono posłów, żeby odmówili Państwu budżetu? Pan może wie o tem bardzo dobrze, ale czy czyniki rządowe robiły dobrą i zhawieną dla Państwa politykę?

O tych wszystkich machinacjach nie mógł Pan w artykule swoim napisać ani słowa. Może w pamiętniku będzie Pan miał ochotę i swobodę o tem napisać.

*

Przejdę do rzeczy drugiej.

Potępia Pan bardzo uchwałę Sejmu, oddając sprawę p. ministra Czechowicza Trybunałowi Stanu. Porównuje się tę uchwałę nieomal z uchwałą parlamentu angielskiego, mocą której ścięto króla Karola Stuarta, lub Konwentu francuskiego, który kazał zgilotynować Ludwika Bourbona!...

Otóż nie wchodząc w to, czy uchwała Sejmu co do p. Czechowicza była uzasadniona, czy też nie, ośmielę się zarzucić Panu, Panie Premjerze, pewną nieszczerość w traktowaniu przedmiotu. Niktby p. Czechowicza o nic nie oskarżał, gdyby Pański Rząd wniosł był do Sejmu ustawę o kredytach dodatkowych za rok 1927-28. Pan tę ustawę mógł był przedłożyć Sejmowi sto razy. I ustawy tej Pan nie przedłożył!

Dlaczego?

Pan wie: dlaczego, i wszyscy wiedzą: dlaczego. Nie było to dla nikogo tajemnicą. Mogłes Pan unicestwić w samym zarodku nawet myśl o oskarżeniu, ale nie miałes Pan siły tego uczynić. Ale o tem nie piszesz Pan ani słówka.

Natomiast pisze Pan życzliwe uwagi na temat możliwości rozwoju parlamentaryzmu polskiego, i nie chce Pan brać udziału w „trochę odmiennych metodach” rządzenia (zdejmuje kapelusze przed tą grzeczną formą wyrazu). Mówi Pan o dzisiejszych „poczwarkowych” czy „zwyrodniałych” formach parlamentaryzmu w Polsce. Ależ Pan sam pada ofiarą nie tych „poczwarkowych”, czy „zwyrodniałych” form, lecz właśnie

antyparlamentarnej grupy Rządowej, która chciała Pana usunąć już od roku, już wtedy, kiedy miał Pan zostać Marszałkiem Sejmu, aż do czasów ostatnich kiedy Pana chcieli usunąć z Rządu i „odszkodować“ posadą lukratywną potentata bankowego!...

O tem Pan znowu nie pisze ani słowa, chociaż polityka wrogów Sejmu, a nie żadne natogi Sejnowe — była Pańskim „martyrium“ od roku blisko, od chwili, kiedy Pan został szefem Rządu!...

Nie oszczędzono Panu i takich przykrości, od których się uczciwemu człowiekowi ciężko robi na sercu. Nie chcę tych ran odświeżać. Ale co Sejm miał z tem wspólnego? Czy jego „poczwardkowość“, czy „zwyrodnienie“?...

Nigdy nie myślę twierdzić, że Sejm nasz jest ideałem parlamentu. Ma on — jak wszystkie parlamenty — wiele złych, a wiele i dobrych stron. Jest przedstawicielstwem narodu, który wzrastał w niewoli, w analfabetyzmie i w nędzy. Tak, jak ten naród, ma i jego przedstawicielstwo — obok wad — także dużo cierpliwości, dużo oddania się życzliwemu i zrównoważonemu kierownictwu, co jest właściwością dodatnią.

Jeżeli naród polski mógł np. dawać przez dwa pokolenia sprawiedliwych przysięgłych i wykonywać najwyższą władzę sądowniczą, — nie musi się składać z hebesów i zbrodniarzy.

Naród ten ma dużo idealizmu, chociaż dotychczasowy brak organizacji pozostawił ślady w formie wybujałego indywidualizmu, a szlachetczyzna głęboko w duszach posiadała butę i pychę. Zbyt łatwo zmieniającą się w zewnętrzna uległość. W porównaniu jednak np. z Czechami, polski naród zawsze był łatwiejszy do rządzenia.

Trzeba nim jednak rządzić sprawiedliwie.

Kopanie, bicie, lżenie codzienne, poniżanie i upokarzanie obywateli nie mogą być w Polsce, ani nigdzie w Europie metodą rządzenia.

Czy zechce Pan, Panie Profesorze, podczas pisania wspomnień światły swój umysł zająć rozważaniem i tych materyj?

Ignacy Daszyński.

Święto Robotnicze 1 Maja.

W dniu 1 Maja, w Święto Robotnicze odbędą się manifestacje i wiece publiczne w następujących miejscowościach okręgu białskiego:

Biał-Bielsko: Od godziny 9—12. Zbiórka na pl. Wolności w Białej, z całego białskiego powiatu sądowego. Z Białej pochód do Bielska o godz. 9.15.

Wilamowice: Wiec na rynku o godzinie 10.30 dla gmin Stara-wieś, Dankowice, Pisarzowice, Heczmarowice i Wilamowice.

Kęty: Wiec na rynku o godz. 10 rano dla wszystkich gmin reszty sądowego pow. Kęckiego.

Andrychów: Wiec na rynku o godzinie 11.30 przedpołudniem dla gmin sądowego powiatu Andrychowskiego.

Wadowice: Wiec w sali Domu Robotniczego w Wadowicach. Godzinę podamy w następnym numerze.

Sucha: Wiec na rynku o godz. 11 rano.

Zywiec: Wiec na rynku o godz. 11.15 rano.

Sułkowice ad Myślenice: Wiec przed kościołem o godz. 12 w południe.

Myślenice: Zgromadzenie w Strażnicy o godz. 2-giej popołudniu.

Nowy Targ: Zgromadzenie w lokalu Komitetu P. P. S. o godz. 11 rano.

Zakopane: Wiec i pochód o godz. 11 rano na rynku.

Blizsze szczegóły zostaną podane w następnym numerze.

Towarzysze Robotnicy!

Wzywamy Was do podjęcia pracy przygotowawczej. Święto Robotnicze 1 Maj musi wypaść imponująco. Właśnie w tym roku, gdy reakcja pod wodzą Jedyńki, Chjeny i Rządu ruszyła do ataku na swobody konstytucyjne ludu pracującego, Partja musi w dniu 1 Maja wy dobyć z masy robotniczej całą potęgę jej siły i pogotowia do walki o prawo decydowania o losach Republiki i proletariatu. Podejmując tę rolę P. P. S. spełni swój obowiązek awangardy całej demokracji, awangardy zdolnej do przeciwstawienia się swojej wewnętrznej spoistością wszelkim próbom rozbijackim, planowanym czy to przez Rząd z pomocą B. B. S. czy też przez innych wrogów demokracji i ludności pracującej.

Dołóżcie więc wszelkich starań, ażeby 1-szy Maj wypadł imponująco i żeby wlać otuchę w serca proletariatu polskiego i obudził jego wiarę w blizki tryumf socjalizmu w Polsce.

W dniu 1-go Maja wszyscy ludzie pracy wyjdą na ulice demonstrować za pokojem, za demokracją a przeciw dyktatorom!

W obronie demokracji, przeciw zamachowcom i gwałcicielom prawa.

Wielka konferencja Zarządów i mężów zaufania Klasowych Zw. Zawodowych w Bielsku. — W obronie Sejmu i demokracji. — Solidarność całej klasy pracującej z Polską Partją Socjalistyczną. — O rozwój oświaty i organizacji młodzieży robotniczej. — 1 Maj a lud pracujący. — Kwestja walki o nową umowę zbiorową z fabrykantami. — Niech żyje 8-godzinny dzień pracy!

Staraniem Komisji Klasowych Związków Zawodowych w Bielsku odbyła się w czwartek, dnia 11 kwietnia w sali Domu Robotniczego konferencja wszystkich członków Zarządów, oraz poszczególnych mężów zaufania Klasowych Zw. Zawodowych w Bielsku-Białej i okolicy. W konferencji wzięło udział przeszło 350 osób. Przewodniczył tow. Pötsch.

Do punktu pierwszego — Sytuacja polityczna i gospodarcza — wygłosił obszerny referat, witany oklaskami przez zgromadzonych, poseł tow. A. Pająk.

Referent w silnych słowach napiętnował reakcyjne zamiary Jedyńki. Omówił w szczegółach stosunek Rządu i Jedyńki do Sejmu i społeczeństwa. Wskazał na chęć uniezależnienia się Rządu od odpowiedzialności i kontroli przedstawicielstwa Narodu. Opisał przykładami walkę Rządu i kliki biurokratyczno-pułkownikowskiej z ustrojem parlamentarnym w Polsce i dążenie do wprowadzenia jawnej lub zamaskowanej dyktatury.

Polska Partja Socjalistyczna — mówił tow. poseł Pająk — ma piękną kartę w historii walk o Niepodległy byt Państwa Polskiego. Dlatego też nie pogodzi się nigdy dobrowolnie z tem, by lud polski miał być pozbawiony swobód i praw obywatelskich na rzecz kliki czy jednostki. Polska może istnieć tylko jako państwo demokratyczne. Lud polski musi się czuć u siebie w domu. W europejskiej rodzinie narodów może Polska odegrać rolę tylko jako demokracja. Istnienie Państwa Polskiego może być najlepiej zagwarantowane oparciem Rządów na szerokich warstwach ludowych. O taką Polskę walczyli nasi najlepsi członkowie, do takiej Polski dąży lud pracujący i o taką Polskę z wrogami zewnętrznymi, a przede wszystkim z reakcją wewnętrzną, czy ona będzie sanacją czy endecją, gotowi jesteśmy walczyć na śmierć i życie.

Wywiad Marszałka Piłsudskiego wyrządził Państwu, a nie Sejmowi, wielką krzywdę. Cześć zasługom Marszałka Piłsudskiego, jakie bez wątpienia położył około odrodzenia Niepodległości.

Niema jednak takiej zasługi, któraby upoważniała lżyć Naród czy choćby jego część. Marszałek Piłsudski oświadczył, że robotnicy, którzy przyszli pod Sejm, to „bandyci, których należy sięć rozgami“.

Należy zatem przypomnieć Piłsudskiemu, że w najtrudniejszych chwilach swego życia opierał się na robotnikach, na tych, których niebacznie nazwał „bandytami“. Tego klasa robotnicza nie zapomni i nie przebaczy nigdy.

Następnie tow. poseł Pająk omówił obecne przesilenie Rządowe, wskazując że w najgorszych czasach „sejmokracji“ żadne przesilenie nie trwało tak długo. Rozprawiwszy się z oszczerstwami prasy sanacyjnej i jej ludzi, rzucanymi na posłów socjalistycznych w przekonaniu bezkarności, przeszedł referent do omówienia kwestji gospodarczych, systemu podatkowego, przekroczenia o 600 milionów wydatków państwowych przez Rząd bez zgody Sejmu, a co najważniejsza wydania z pieniędzy podatkowych 8 milionów na wybory Jedyńki. Zbierają obecnie sanatorzy w drodze przymusu od urzędników i wojska na fundusz dyspozycyjny — mówił referent — niech zbiorą również 8 milionów bez przymusu i niech zwrócą Skarbowi państwa. (Huczne oklaski).

Wkońcu tow. Pająk wzywał klasę robotniczą do skupienia się około czerwonych sztandarów socjalistycznych do popierania organizacji i prasy socjalistycznej, do solidarności i karności i oświadczył, że w chwili obecnej ważą się losy kraju i bytu ludu pracującego. Klasa robotnicza może być pewną, że P. P. S. interesów ludności pracującej, które są interesami Państwa nie za-

przapaści. Prawa i sprawiedliwości bronić będzie aż do zwycięstwa.

Zgromadzeni zgotowali referentowi serdeczną owację, a przewodniczący złożył tow. Pająkowi podziękowanie za szczery i niezmiennie rzeczowy referat.

Następnie tow. Rosner, sekretarz Komisji Okręgowej referował o utworzeniu Rady oświatowej dla zcentralizowania i wzmocnienia ruchu oświatowego wśród robotników, apelował, by młodzież robotnicza wstępowała do „Siły“, „TUR-a“ i niemieckich socjalistycznych organizacji młodzieży.

Tow. Rosner omówił także sprawę manifestacji w dniu 1 Maja i wzywał obecnych do usilnej agitacji, by w dniu 1 maja wszyscy robotnicy znaleźli się na wiecach i w pochodach.

Wobec wymówienia przez fabrykantów umowy w przemyśle włókienniczym, w dniu 1 maja oprócz zasadniczych haseł klasa robotnicza podnieśli również protest przeciwko kapitalistycznym wyrykom na tutejszym terenie. W dyskusji zabierało głos szereg towarzyszy, jak Wanat, Hereda, Wippel, Skiba i inni, domagając się odpowiednich zarządzeń Komisji Zawodowych, by dotrzymywany był 8-godzinny dzień pracy po fabrykach. Wnioski uchwalono i przekazano Komisji.

Tow. Rosner odczytał następującą rezolucję, która brzmi:

„Konferencja Zarządów i mężów zaufania Związków Zawodowych w Bielsku, odbyta w dniu 11 kwietnia 1929 r.

1) stwierdza całkowitą zgodę z taktyką i polityką Centralnej Komisji Związków Zawodowych, Polskiej Partji Socjalistycznej i jej posłów oraz Niemieckiej Socjalistycznej Partji Pracy. Opozycyjne stanowisko powyższych organizacji wobec Rządu i reakcyjnych czynników z B. B. czy endecji usiłujących odebrać ludowi prawa zagwarantowane w Konstytucji, całkowicie akceptuje i pochwała;

2) stwierdza, że klasa robotnicza tutejszego okręgu jest każdej chwili gotowa do energicznego, a jak zajdzie potrzeba i czynnego odparcia każdego zamachu na prawa ludowe i demokrację. Przestrzega więc i „grupe pułkownikowską“ i „czwartą brygadę“ oraz innych reakcjonistów przed następstwami ich zamierzeń;

3) wyraża pogardę Związkowi przemysłowców w Bielsku, który od dłuższego czasu przez swoich pachołków szykanuje robotników. Wypowiedzenie umowy przyjmuje ze spokojem do wiadomości. Rzuconą rękawicę do walki podejmuje i zapewnia kapitalistycznych zdziwców, że nie cofnie się aż uzyska możliwość ludzkiego bytowania za swą ciężką pracę;

4) oświadcza, że mężowie zaufania dołożą starań, by młodzież robotnicza tutejszego okręgu wstępowała w szeregi „Siły“, „TUR-a“ i innych socjalistycznych organizacji;

5) wzywa całą klasę robotniczą w okręgu przemysłowym do porzucenia w dniu 1 Maja pracy i do wzięcia masowego udziału w manifestacjach i wiecach 1-szo majowych;

6) wyraża pełne zaufanie Centralnej Komisji Zawodowej i Zw. P. P. S., a przede wszystkim tow. posełom Pająkowi i Czapińskiemu, a specjalnie tow. posłowi Drowi Liebermanowi — za ich mężkie i dzielne stanowisko w obronie demokracji i ludu pracującego“.

Niech żyją Kl. Zw. Zaw. i Niech żyje P. P. S. i N. S. P. P. Niech żyją posłowie socjalistyczni!

Rezolucję powyższą uchwalono jednogłośnie, poczem tow. Pötsch zamknął konferencję.

Pamiętajcie w dniu 1-go Maja o zbiórce na cele oświaty robotniczej!

A może też to taka mała komedycja z tem oburzeniem. Pamiętamy dobrze jeszcze ostatnie wybory do Sejmu warszawskiego, w których na listę Korfatego w Bielsku padło aż coś przeszło 500 głosów. Przyjmując, że część polskich głosów padło na listę naszą, część na jedynekę, to ktoś głosował na Korfatego. Otóż zdradzić możemy tyle, że byli to sympatycy i poplecznicy tego obrońcy pruskich przemysłowców, którzy czasem nawet zajmują dosyć intratne posady państwowe, a dla potrzeby udawają wielkich sanatorów w „Zjednoczeniu“. Otóż na przyszłość radzimy panom z tego sanacyjnego pisma: mniej panowie obłudnego oburzenia, bo to faktycznie nie wypada.

Kronika polityczna.

Sesja Sejmu.

Z kół zbliżonych do obecnego Rządu zapewnijają, że premier Światłowski zamierza przedstawić p. prezydentowi Rzeczypospolitej wniosek zwołania Sejmu na koniec r. b.

Nowy senator z P. P. S.

Dowiadujemy się, że na miejsce zmarłego tow. Jana Engliša wejdzie do Senatu tow. Daniel Gross z Białej.

Tow. poseł Czapiński przed wyborcami.

W niedzielę, 14 kwietnia br. odbył się w sali p. Fabra w Łodygowicach wielki wiec ludowy. Zagaił i przewodniczył tow. Suchanek. Do przysiedzenia wybrano tow. Krystę i Mrowca.

O sytuacji politycznej i gospodarczej referował tow. poseł Czapiński.

W dyskusji przemawiali miejscowi obywatele, skarżąc się w sprawie konkurencji kościelnej i piętnując nieporządki panujące w gminie. Rezolucję, potępiającą jak najostrzej Bebechowy projekt zmiany konstytucji uchwalono jednomyślnie z wyjątkiem jednej osoby, zachwyconej widocznie aureolą grupy pułkowników.

O obchodzie święta 1-szy Maja przemówił tow. Mędrzak, poczem postanowiono, iż pochód majowy uda się do Żywca.

Sala u p. Fabra napelniona była po brzegi zebranymi, którzy po zakończeniu wiecu w podniosłym nastroju rozeszli się do domów.

Každy robotnik, małorolnik i bezrolny prenumeruje „Wyzwolenie Społeczne“.

Kto czyta gazety księżo-pańskie, ten gotuje nową niewolę dla swoich dzieci.

Zamówcie „Wyzwolenie Społeczne“.

Polska w tygodniowym przeglądzie.

Oficerowie z honorem oficerskim.

O godz. 4 w nocy, z 10 na 11 bm. wyszło z hotelu Savoy w Warszawie trzech oficerów.

Wyszło właściwie tylko dwóch, którzy trzeciego — dosłownie — ciągnęli. Było tam odrobinę za dużo alkoholu.

Od szofera taksówki Władysława Szczepańskiego domagają się, by z nimi jechał. Ten się sprzeciwia temu, oświadczając, że przepisy nie pozwalają wozić tak bardzo pijanych.

Mimo, iż szofer grzecznym tonem się tłumaczył, odrzucił go oficerowie stekiem obelg nienadających się do powtórzenia. Lecz na tem się jeszcze nie skończyło, bo oficerowie spoliczkowali i rewolwerem bili szofera w szczękę.

To wszystko widział posterunkowy policji i chociaż szofer broczył obficie krwią, nie interwenjował.

Szofer ten był ochotnikiem armii polskiej i za rządów Piłsudskiego otrzymał nagrodę, ale... rewolwerem w szczękę.

Każdy teraz rozumie, dlaczego honor oficera jest więcej wart od honoru ciężko zarabiającego na kawałek chleba robotnika.

Cały urząd celny przed sądem.

Na ławie oskarżonych przed wydziałem karno-skarbowym Sądu Okręgowego w Katowicach zasiadł w komplecie cały dawny urząd celny w Chorzowie. Oskarżeni ułatwili przemycenie 5 wagonów żelaza z Niemiec do Polski.

Zaprawdę za dużo nieprawości w Polsce, chociaż mamy rządy „sanacji moralnej“.

Znowu katastrofa na kopalni!

Na kopalni Waleska w Łaziskach Średnich na Górnym Śląsku zdarzył się znowu nieszczęśli-

wy wypadek, którego ofiarą padł górnik Szczepan Malarz. W chwili krytycznej Malarz pracował w szybiku, gdy nagle ze stropu oderwał się olbrzymi kawał drzewa, który spadł na głowę robotnika.

Malarz doznał pęknięcia czaszki i w drodze do szpitala zmarł.

Tak umierają i giną ludzie bez honoru oficerskiego.

Pułkownicy i inne szarże wojskowe zaczynają obsadzać urzędy w poszczególnych ministerstwach.

Jak słysząc, w najbliższym czasie nastąpi szereg zmian osobowych na wyższych stanowiskach w kilku ministerstwach.

I tak: podsekretarzem stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych ma zostać pułkownik Pieracki, zaś podsekretarzem stanu w ministerstwie skarbu p. Starzyński. Ponadto mają ulegć wymianie liczni dyrektorzy departamentów i naczelnicy wydziałów.

Za przykładem Jugosławii wszystko u nas się zmilitaryzuje. Mamy przecież już generałów dyrektorami banków, pułkowników, którzy są wojewodami i ministrów generalsko-pułkownickich, więc najwyższy czas, aby i urzędy mniejsze poobsadzali szarżami wojskowymi.

Możliwe, że się jeszcze za niedługi czas doczekamy wójtów w kaprałskich uniformach, a radnych gminnych z naszywkami ś. p. frajtrów austriackich.

Zwyczajni śmiertelnicy chodzić będą w dziurawych butach i portkach, bo różnica w hierarchii sanacyjnej musi być.

Niech żyje święto Ludu Roboczego 1 Maja!

Co się dzieje zagranicą?

Powódź na Ukrainie.

W wielu okolicach Ukrainy rzeki wystąpiły z brzegów, zalewając liczne obszary. Między innymi powódź dotknęła miasta Pawłograd i Dniepropetrow, gdzie zgórą 20 domów zostało porwanych przez wodę.

Ustalenie długu wojennego Niemiec.

Rzeczoznawcy państw sojusznicznych (t. zn. Anglii, Francji, Belgii) ustalili ostateczną sumę długu wojennego Niemiec, który będzie wynosił 50 miliardów.

Wojna domowa w Chinach.

Ustawiczne rzezie.

W północno-zachodniej prowincji chińskiej Kwansu wybuchło powstanie, które kosztowało przeszło 200 tysięcy ofiar w życiu ludzkim.

Wedle ostatnich wiadomości powstanie szerzy się z niezminiejszą siłą. Ku południowi, prowincji Kwansu, posuwa się 25 tysięczne wojsko mahometańskie pod wodzą ośmastoletniego generała i wszędzie urządza okropne rzezie.

Jako odwet za napad na wojsko mahometańskie zrównał młody generał 143 wsi z ziemią i wyrzynał wiele tysięcy mężczyzn, kobiet i dzieci.

W terenie objętym powstaniem, sroży się nieopisana nędza. Głównymi środkami żywności są: słoma i kora drzew.

„Babska gubernja“.

W gubernji Kałuskiej w Rosji Centralnej wybrano ostatnio w 140' sowyetach gminnych kobiety na przewodniczącą. Tłumaczy się to tem, że chłopci tej gubernji opuszczają przeważnie na czas zimy swoje siedziby i znajdują w miastach pracę w rękodzielnach.

Prasa sowiecka stwierdza, że koła sowieckie uważają nazwę „babska gubernja“, którą chłopci drwiąc z tych stosunków, nadali Kałudze, za honorową dla tej gubernji.

Także w komitecie wykonawczym i w komisji wyborczej gubernji Kałuskiej kobieta, Lubinowa, zasiada jako przewodnicząca.

Dyktatury na wulkanie.

Podczas przedstawienia filmowego w Pałacu Muzycznym w Medjolanie we Włoszech doszło do demonstracji studenckich, skierowanych przeciwko faszystom, w związku z czem przyszło do ciężkich starć między policją a demonstrantami studentami.

W niedzielę studenci faszystowskie zapowiedzieli swoją demonstrację. Policja poczyniła daleko idące przygotowania, aby nie dopuścić

do zapowiedzianej kontrademonstracji, która wobec nastrojów, jakie panują wśród studentów, może mieć poważne następstwa.

Trony tyranów zaczynają się chwiać!

Spensjonowani „biedacy“.

Dyktator Jugosławii, król Aleksander podpisał rozporządzenie zwalniające z armii czynnej 36 generałów, którzy natychmiast opuścić mają zajmowane przez nich stanowiska.

Krzywdą się im nie stała, bo dostaną satę pensję, a na ich miejsce przyjdą nowi, którzy lepiej potrafią chodzić na czworakach przed majestatem dyktatorskim.

Korespondencje.

BIELOWICKO. Wybryki ks. wikarego.

Wikary ks. F. Porosz zaczyna u nas używać ambony do celów politycznych.

W drugie święto Wielkanocy zajął się ten czcigodny ojczulek konstytucją, a raczej projektem konstytucji lewicy sejmowej. Według niego projekt ten uczyni z religji katolickiej jakiś związek podobny np. do narciarzy. Nie podobał się mu też czerwony Wiedeń, że tam podobno socjaliści urządzali pochody, podczas których wołali „Precz z Bogiem“, a zapomniał o tem, że prałat papieski ks. Seipel, prezydent ministrów austriacki kazał mordować robotników na ulicach Wiednia. A gdzież wtedy było piąte przykazanie „Nie zabijaj!“?

Radzimy ks. wikaremu, aby przestał używać ambony do celów politycznych, a wziął sobie za wzór prawdziwego kapłana, jakim jest nasz ks. proboszcz, którego wszyscy parafjanie za to poważają.

Precz z polityką z ambony!

GICALA IGNACY

emeryt. kapitan W. P. w Białej koło Bielska, ulica Sukienicza 18, telef. 2924 — udziela informacji i porad we wszelkich sprawach wojskowych (wnoszenia podań wzgl. próśb o odroczenie służby wojsk., wyjazd zagranicę, zaciąg ochotniczy, przesunięcie wzgl. odroczenie ćwiczeń rezerwy, zaliczenie nadslużonego czasu na poczet ćwiczeń w rezerwie, zmianę kategorii, zaopatrzenie inwalidzkie, wdowie oraz sierocy i t. p.) za umiarkowaną opłatą.

Jak rządzi p. Sanetra w Zabłociu obok Żywca.

Wybory do Rady gminnej w Zabłociu przeprowadzone przed kilkoma laty na podstawie starej kurjalnej ordynacji wyborczej, dały ten rezultat, że skład Rady nie odpowiada absolutnie gospodarce, jaka winna być prowadzona. Przedstawiciele średniego i wielkiego kapitału jest 21, czyli Fabryka Papieru przeprowadziła swoich przedstawicieli w ilości 7, zaś sjonisiści 14. Wynik tego składu zawdzięczają p. Sanetrze, który zawarł sojusz wyborczy z p. dyr. Serogiem i sjonistami, pod hasłem „Klubu obywatelskiego“. Wybrani panowie firmy „Solali“ i Papierni są li tylko wykonawcami rozkazów p. Seroga, czegośmy mieli niedawno tego dowody, a obecnie? — oisza zapanowała w Radzie gminnej, dlatego, że p. Serog zawarł ponowne przymierze z p. Sanetrą, wielkim obrońcą piekarni swojej, bo z zawodu jest piekarzem. Gmina Zabłocie, która ma około 5.000 ludności, cały przemysł i handel jest skoncentrowany na Zabłociu, który opłaca rocznie około 700.000 zł. podatku, nie może się zdobyć na oświetlenie elektryczne, nie może się zdobyć na wybudowanie przedszkola, nie może się zdobyć na zapłacenie długu przedwojennego, który wynosi 29.000 zł., a który pochłania kolosalną część budżetu na odsetki. Taką gospodarką jest prowadzona przez p. Sanetrę, a to dlatego, że żadna uchwała Rady gminnej, żadna uchwała komisji gospodarczej, czy innej, nie dotyczy tego pana, natomiast działa pod wpływem jednostek, nie mających nic wspólnego z gminą Zabłocie, ani też z gospodarką stroną tejże gminy. Taką gospodarkę prowadzi się pod okiem p. starosty żywieckiego, który jest najdokładniej poinformowany o gospodarce p. Sanetry. Płaca samego p. Sanetry opiera się tylko na podpisaniu aktów gminnych, które za ledwie umie podpisać. P. Sanetra nie obawia się wyższych władz, pomimo, że lekceważy w największym stopniu uchwały Rady gminnej. Posiedzenia Rady gminnej odbywają się raz na pięć i więcej miesięcy. Uzależnia zwołanie posiedzenia od swoich kaprysów, pomimo, że jest uchwałą Rady, aby niezależnie od materiału, jaki się zbierze, raz na miesiąc były zwołane sekcje poszczególnych resortów, nietylko że sam nie zwołuje danych sekcji, ale wprost wzbrania przewodni-

czecenia danej sekcji, zwołać posiedzenia. Czy takie lekceważenie uchwał Rady gminnej leży w interesie gospodarczo-gminnym? Na to pytanie może odpowiedzieć tylko p. Sanetra i wyższe czynniki, którzy te sprawy ytolerują. Pewną większą część radnych, a która obecnie się zmniejsza, na podstawie sojuszu zawartego między p. Sanetrą z jednej strony, a p. Serogiem z drugiej strony, chcą pracować dla dobra gminy, chcą się wywiązać ze swoich obowiązków, jakie na nich nałożyli obywatele podczas wyborów, nie mogą pracować, gdyż są zwalczani na każdym kroku (nie wyłączając tak wstępnego sposobu, że nawet p. Sanetra uzależnia przeprowadzenie tego czy owego od tego, że radny zwalczany przez niego, nie uzyska żadnej pracy przez daną firmę czy też jednostkę). Czy taki zabłocki Mussolini jest zdolny do gospodarowania gminą, która potrzebuje w obecnym czasie jak największej współpracy wszystkich radnych? Powyższe fakty, które zostały już kilkakrotnie przedstawione p. staroście, dajemy pod rozagę miarodajnym czynnikom.

Tow. Jan Englisch.

Z Krakowa nadeszła żałobna wiadomość, iż w nocy z piątku na sobotę zmarł tam nagle, na udar serca, tow. Jan Englisch, senator z ramienia P. P. S. na województwo krakowskie, prezes klubu radców miejskich w Krakowie; zasłużony towarzysz, którego nazwisko łączy się nierozdzielnie z całym okresem walk i zmagani P. P. S. D. Galicji i Śląska.

Tow. Jan Englisch urodził się w Krakowie, w r. 1861. Z zawodu był drukarzem. Jako 18-letni chłopiec przyłączył się do tajnej organizacji Waryńskiego; następnie od roku 1890 — od chwili powstania P. P. S. D. Galicji i Śląska — brał niezmordowany udział w pracy partyjnej — i zajmował się, wraz z tow. tow. Misiółkiem i Kurowskim — organizowaniem Partii naszej w Krakowie.

W r. 1891 został redaktorem krakowskiego „Naprzodu”, będąc jednocześnie wydawcą i redaktorem odpowiedzialnym. Kilkakrotnie siedział w więzieniu.

Od r. 1897 do 1919 tow. Jan Englisch był prezesem Komitetu Wykonawczego P. P. S. D. Galicji i Śląska; od r. 1897 — sekretarzem, a potem dyrektorem — krakowskiej Kasy Chorych. Wyhieranym był dwukrotnie do Senatu z listy P. P. S.

Jeszcze onegdaj po południu tow. Englisch przyszedł, jak zwykle, do redakcji „Naprzodu” — i nagle zrobiło mu się niedobrze. Odwieziony do domu, zmarł tej samej nocy.

Zmarły osierocił 3 synów i 3 córki.

P. P. S. traci w tow. Englischu zasłużonego, nieodżałowanego towarzysza.

Cześć Jego pamięci!

Z powodu śmierci towarzysza Engelscha zasylamy rodzinie i Organizacji Krakowskiej wyrazy serdecznego współczucia.

O. K. R. P. P. S.,

Redakcja „Wyzwolenia Społecznego”.

Pogrzeb tow. Engelscha odbył się w poniedziałek, dn. 15 kwietnia br. przy tłumnym udziale mas robotniczych, przedstawicieli PPS i Związków Zawodowych.

O. K. R. P. P. S. w Białej reprezentował tow. Mędrzak.

Do wszystkich komitetów P. P. S., Oddziałów T. U. R. mężów zaufania i kolporterów!

Towarzysze!

Zbliża się dzień święta 1-szy Maja, który godnie uczcić musimy!

Przedewszystkiem pamiętajcie o prasie socjalistycznej, o „Wyzwoleniu Społecznym”, które powinniście w dniu 1-szym Maja masowo kolportować.

Wszystkie Komitety P. P. S., Oddziały TUR. wzywa się, by od piątku 19 kwietnia zgłaszały swoje zapotrzebowania na goździki, afisze i „Pobudkę” w Sekretariacie Okręgowym P. P. S. w Białej przy ul. Komorowskiej 4.

Tak samo powinni Towarzysze kolporterzy zgłaszać zapotrzebowanie na 1-szo Majowe numer „Wyzwolenia Społecznego” najpóźniej do 24 kwietnia br., a to celem uregulowania nakładu.

Apelujemy do wszystkich Komitetów P. P. S.

Nie zapominajcie w dniu 1-szy Maja o masowym kolportażu „Wyzwolenia Społecznego”!

i Oddziałów T. U. R., by zamówiły jak największą ilość egzemplarzy „Wyzwolenia Społecznego”, które wyjdzie ilustrowane w powiększonej objętości.

Nadesłane.

Święto Pułkowe Strzelców Podhalańskich.

W dniach 20 i 21 kwietnia br. obchodzić będzie Święto Pułkowe połączone z uroczystością Dzieśięciolecia powstania pułku — stacjonowany w Bielsku 3. Pułk Strzelców Podhalańskich.

Uprasza się wszystkich oficerów rezerwy i w stanie spoczynku znajdujących się w Bielsku, Białej i okolicy, by zjawili się na uroczystość Święta Pułku. Pan Komendant Garnizonu zezwolił, by oficerowie rezerwy jawni się w mundurach. Obowiązuje strój służbowy: długie buty, szabla na żabce, rękawiczki brązowe skórzane.

Program uroczystości jest następujący:

20 kwietnia, godz. 11-ta: Msza żałobna za poległych żołnierzy 3. p. s. p. w kościele garnizonowym w Bielsku.

Godz. 20-ta: Uroczysty apel poległych na rynku w Bielsku.

21 kwietnia, godz. 10-ta: Msza połowa obok Domu Żołnierza w Białej.

Godz. 11.30: Defilada pułku przed D-cą 21. D. P. G. w Białej.

Godz. 13-ta: Obiad żołnierski w salach Domu Żołnierza.

Godz. 16-ta: Zabawa żołnierska w Domu Żołnierza.

Godz. 18-ta: Obiad oficerski w salach hotelu „Prezydent”.

Godz. 22-ga: Bal reprezentacyjny w salach hotelu „Prezydent”.

Do Zwierzchności Gminnej w Gilowicach.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Białej zawiadamia, że dnia 22 kwietnia 1929, o godz. 10-tej rano odbędzie się rekrutacja górników i pomocy górniczej do kopalni węgla na wyjazd do Francji. Górnicy oraz pomoc górnicza będą przyjmowani także z rodzinami. Zarekrutowani w dniu powyższym robotnicy zgłoszą się na transport do Mysłowic dnia 23 kwietnia rano.

Reflektujący na wyjazd do Francji górnicy oraz pomoc górnicza winni przedstawić do rekrutacji następujące dowody: 1) dowód osobisty z fotografią, wystawiony przez Urząd Gminny, 2) Świadcstwo przynależności, 3) świadectwo moralności, 4) metrykę urodzenia lub ślubu wzgl. wyciąg, 5) książeczkę wojskową dla mężczyzn w wieku od lat 23 do 40, 6) zezwolenie P. K. U. dla mężczyzn w wieku przed i pobyrowych, t. j. od lat 18 do 23, a także dla tych mężczyzn starszych, którzy w książeczkach wojskowych nie posiadają wyraźnie zaznaczonego przeniesienia do rezerwy, 7) małoletni muszą posiadać pisemne zezwolenie rodziców (opiekuna), potwierdzone przez Urząd Gminny.

Podając powyższe do wiadomości, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Białej uprasza Urząd gminny o ogłoszenie mającej się odbyć rekrutacji do Francji dnia 22 kwietnia w sposób dostępny dla wszystkich tak, by zainteresowani w wyjeździe robotnicy zgłosili się liczmanie do rekrutacji.

Do Szanownego Zarządu Koła Z. Z. K. w Dziedzicach.

W dniu 19 stycznia br. zmarł w Bielsku mój s. p. Stanisław Kontek, ślusarz kolejowy w Dziedzicach. Ponieważ w związku z odbytym pogrzebem męża mojego, którego urządzeniem zajął się na moją prośbę p. Henryk Tomaszewski, przewodniczący Zarządu Koła Z. Z. K. w Dziedzicach, rozeszły się pogłoski, jakoby ja tak do p. Tomaszewskiego, jakoteż członków Zarządu koła Z. Z. K. w Dziedzicach miała żal z powodu nienależytego dysponowania funduszami na pogrzeb ten zebranymi, oświadczam niniejszem, z własnej woli i dobrowolnie, że nie tylko z tego lub jakiegokolwiek innego powodu, nie mam żalu do p. Tomaszewskiego oraz członków Zarządu i członków całego Koła Z. Z. K. w Dziedzicach, ale przeciwnie jestem tymże wszystkim z powodu bezinteresownego zajęcia się pogrzebem męża mojego i mojej osoby po śmierci męża do dozgonnej wdzięczności zobowiązana, wobec czego wszystkim tym składam publicznie serdeczne „Bóg zapłać”.

W dowód tego mój własnoręczny podpis

m. p. Kontek Antonina.

Koło Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Państwa.

Nowo ukonstytuowany Zarząd miejscowego Koła Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Państwa znając trzeźwość obywatelską m. społeczeństwa i zrozumienie jego, że lotnictwo w czasie wojny będzie bronią nie do zwalczania dla państwa, które nie posiada własnego silnego lotnictwa, oraz, że w rozbudowie niezmiernie słabego stanu lotnictwa na ziemiach polskich musi współdziałać wydatnie całe społeczeństwo bez wyjątku, — zwraca się do wszystkich, którym nie obca jest wielka idea i rola L. O. P. P. w Polsce o solidarne przystępowanie w charakterze członków do Koła miejscowego L. O. P. P. Uważamy, że piękny ten czyn możliwy jest dla każdego, ponieważ wpisowe na członka L. O. P. P. wynosi 1 zł. jednorazowo, wkładka miesięczna 50 gr. Niechaj więc nie braknie żadnego z prawych Polaków w szeregu wspólnym naszej pracy nad stworzeniem silnego lotnictwa w Rzeczypospolitej Polski, i zapisujcie się chętnie na członków Koła Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej w następujących miejscach zapisu:

1) Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, ul. 11 Listopada L. 2 u prezesa Koła L. O. P. P. p. M. Białobrzęskiego.

2) Urząd Pocztowy w Białej u wice-prezesa L. O. P. P. p. dyr. Studzińskiego.

3) Biuro Meldunkowe Magistratu m. Białej u skarbnika L. O. P. P. p. kier. St. Smółkowski.

4) Rada Powiatowa w Białej, ul. Kolejowa u sekretarza L. O. P. P. p. insp. Guzka.

Zarząd Koła L. O. P. P. w Białej.

Każdy robotnik, chłop małorolny i bezrolny, pracownik umysłowy, każdy człowiek pracy, powinien kupować, czytać, rozszerzać i kolportować w jak największej ilości — „Wyzwolenie Społeczne”.

Podziękowanie.

Robotnikom f-my Bathelt za kwotę 52 zł., złożoną w czasie mej długiej choroby, składam jaknajserdeczniejsze podziękowanie.

Jan Łekawa.

Komunikaty.

Miejscowy Komitet P. P. S. i T. U. R. Oddział w Straconce urządza w niedzielę, dnia 28 kwietnia 1929 r. w sali Domu Robotniczego w Straconce uroczystą akademię 1-szo majową.

Program uroczystości:

1. Powitanie.
2. Deklamacje.
3. Występ Chóru T. U. R. z Lipnika.
4. Referat o święcie robotniczym 1 Maja. Poseł tow. Pająk.

Następnie odbędzie się przedstawienie p. t. „Śmierć Okrzeji”, dramat w 6 odsłonach z epilogiem Bronisława Bakala.

Początek uroczystości o godz. 5 popoł.

Bilety do nabycia przy kasie oraz w Domu Robotniczym w Straconce u tow. Józefa Procznera.

Baczność towarzysze powiatu sądowego Kęty!

W niedzielę, dnia 21 kwietnia b. r. o godz. 1.30 popoł. w sali pod „Białym Orłem” w Kętach odbędzie się **Wielka Konferencja** delegatów komitetów i mężów zaufania P. P. S. keckiego powiatu sądowego.

Referować będzie tow. poseł Antoni Pająk.

Towarzysze i towarzyszki! Jawcie się na Konferencję masowo.

Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego Oddział Biała-Leszczyny

urządza w niedzielę, dnia 19 maja br. **Uroczystość rozwinięcia sztandaru**. Uprasza się wszystkie Komitety P. P. S. i Oddziały T. U. R. całego okręgu, by w dniu tym nie urządzali żadnych uroczystości, lecz by gremjalnie zjawili się do Leszczyny.

Odsłonięcie sztandaru T. U. R. Oddział Andrychów i Zw. Zaw. Robotników Przemysłu Włóknistego w Andrychowie

odbędzie się w niedzielę, dnia 12 maja b. r. w Domu Robotniczym w Andrychowie.

Wzywa się Komitety P. P. S., Oddziały T. U. R. i Zw. Zawodowe, by w dniu tym nie urządzali żadnych uroczystości, lecz by się zjawili jaknajliczniej w Andrychowie.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Kuźma w Białej. — Drukiem Gustawa Jenknera w Bielsku.